

Він хотів би впасти, коли цей сніг
Щоби він потоком збивав із ніг
Щоби він лежав опівнічним тлом
Глибоким, наче псалом
Я хотів би відчути початок кінця
В насторожених рисах її лица
В темряві, що ховає її ходу
В снігові, на який я впаду

Я віддам (я віддам) всі слова свої
Тому, хто (тому, хто) любить її
Я віддам (я віддам) всі свої слова
Тому, кого (тому, кого) любить вона

У таємної мови нічне стебло
В нас із нею стільки всього було
Що я охоче віддавав би слова свої
Тому, хто любить її

Я віддам (я віддам) всі слова свої
Тому, хто (тому, хто) любить її
Я віддам (я віддам) всі свої слова
Тому, кого (тому, кого) любить вона

Я віддавав!
Я віддавав!
Я віддавав!
Я віддавав!

І коли б вона прокидалася вночі
І всміхалася б в тишу за вікнами, чи
Видивлялася світло в темній воді
Я любив би її і тоді

Я віддам (я віддам) всі слова свої
Тому, хто (тому, хто) любить її
Я віддам (я віддам) всі свої слова
Тому, кого (тому, кого) любить вона
Я віддам (я віддам) всі слова свої
Тому, хто (тому, хто) любить її
Я віддам (я віддам) всі свої слова
Тому, кого (тому, кого) любить вона